

Šīs lapa ir mašintulkota [Saite]. Mašintulkojumos var būt kļūdas, kas var mazināt skaidrību un precizitāti; Ombuds neuzņemas atbildību par neatbilstībām. Lai iegūtu visuzticamāko informāciju un juridisko precizitāti, lūdzam skatīt šādus dokumentus. avota versija angļu valoda ir norādīta iepriekš. Lai iegūtu plašāku informāciju, lūdzam skatīt mūsu [valodu un tulkošanas politiku](#) [Saite].

Lēmums lietā 2605/2009/MF - Netaisnīga subsīdijas atgūšana

Lēmums

Lietā 2605/2009/MF - Uzsākta {0} 21/12/2009 - Lēmums par {0} 07/06/2011

Komisija piešķirta sūdzības iesniedzējam (bezpeļņas NVO, kas atrodas Briselē) subsīdiju projekta īstenošanai. Vēlāk iestāde veica revīziju saistībā ar šo projektu. Pamatojoties uz revīzijas konstatējumiem, Komisija pieprasīja sūdzības iesniedzējam atlīdzināt daļu no piešķirtās subsīdijas. Komisija rīkojās šādi, jo sūdzības iesniedzējs noteiktajā termiņā neiesniedza apliecinājošos dokumentus par noteiktām izmaksām. Neskatoties uz to, ka sūdzības iesniedzējs vēlāk iesniedza apliecinājošos dokumentus, Komisija atteicās pārskatīt iekasēšanas rīkojumu, pamatojoties uz to, ka dokumenti tika iesniegti novēloti.

Ombuds ierosināja mierizlīgumu, aicinot Komisiju paskaidrot, kāpēc tā nevarēja labot pēc revīzijas pārskata izdarītos secinājumus, ņemot vērā sūdzības iesniedzēja iesniegtos dokumentus, neskatoties uz to, ka tie tika nodrošināti novēloti.

Komisija pieņēma mierizlīguma priekšlikumu. Tā apgalvoja, ka esot gatava sagatavot pilnīgu analīzi par attiecīgajiem dokumentiem un pārskatīt iekasēšanas rīkojumā sākotnēji pieprasīto summu.

Tādēļ ombuds slēdza lietu ar šo Komisijas risinājumu.

Turklāt viņš izteica Komisijai papildu aizrādījumu, iesakot apsvērt iespēju tieši informēt sūdzības iesniedzēju par datumu, kurā šis dokumentācijas novērtējums tiks sagatavots, un ka šim datumam nevajadzētu būt vēlākam par diviem mēnešiem no ombuda pieņemtā lēmuma slēgt šo lietu.

Sūdzības priekšvēsture

1. Sūdzības iesniedzējs ir Migrācijas politikas grupa (MPG), bezpeļņas NVO, kas atrodas Briselē un ko pārstāv tās rīkotājdirektors.
2. Komisija un sūdzības iesniedzējs 2004. gada 31. martā parakstīja dotācijas nolīgumu projektam JAI/2003/INTI/013, kura nosaukums ir “*Eiropas migrācijas dialogs — valstu un Eiropas debašu sasaiste par integrācijas un integrācijas politiku*” (turpmāk tekstā — “projekts”).
3. Sūdzības iesniedzējs veiksmīgi īstenoja projektu sadarbībā ar 20 citām NVO (“partnerorganizācijām”) no visas ES. Projekts ilga 18 mēnešus no 2004. gada 1. aprīļa līdz 2005. gada 30. septembrim par kopējām izmaksām EUR 611610 apmērā. Komisija 2005. gada 30. novembrī saņēma sūdzības iesniedzēja projekta galīgo ziņojumu. Komisija 2006. gada 17. augustā pēc dažiem papildu kontaktiem ar sūdzības iesniedzēju veica galīgo maksājumu par projektu.
4. Komisija 2007. gada 10. septembrī informēja sūdzības iesniedzēju, ka projekts ir atlasīts *ex post* kontrolei toreizējā Tiesiskuma, brīvības un drošības ģenerāldirektorāta (*Tiesiskuma, brīvības un drošības ģenerāldirektorāta*) gada standarta revīzijas programmā un ka revīzija notiks sešas nedēļas vēlāk. Tā arī informēja sūdzības iesniedzēju, ka divi Komisijas revidenti apmeklēs sūdzības iesniedzēja telpas, lai pārbaudītu ar projektu saistītos grāmatvedības dokumentus. Lai veiktu revīziju, Komisija lūdza sūdzības iesniedzēju darīt pieejamus saviem revidentiem vairākus grāmatvedības dokumentus, no kuriem būtu iespējams pārbaudīt projekta izdevumus un ieņēmumus. Komisija vēlējās arī uzskatīt algas aprēķinus par pierādījumu personāla izmaksām.
5. Revīzija notika 2007. gada 24. oktobrī. Revīzijā uz vietas tika konstatēts, ka trūkst dažu Projekta dokumentu. Saskaņā ar Komisijas pieprasījumu sūdzības iesniedzējs pēc tam iesniedza vairāk dokumentu.
6. Komisija 2008. gada 11. augustā nosūtīja sūdzības iesniedzējam vēstuli, kurai tā pievienoja revīzijas ziņojuma projektu. Savā vēstulē Komisija lūdza sūdzības iesniedzēju sniegt piezīmes par revidentu konstatējumiem nākamo 15 darba dienu laikā. Iepriekš minētā pirmā revīzijas ziņojuma projekta 4.5. punkts (“*Izdevumu izsekošana ar apliecināšiem dokumentiem*”) ir formulēts šādi:

“*Revidenti atzīmēja, ka attiecībā uz projekta partneru algu izmaksām nebija izziņu par algu [darba samaksas aprēķini]. Turklāt dienas nauda netika pamatota ar maksājuma apliecinājumu. Dažos gadījumos biļetes un iekāpšanas kartes netika izsniegtas. Izmaksas, par kurām netika iesniegti pietiekami apliecināšie dokumenti, tika uzskatītas par neattiecināmām par summu EUR 307,931.*”
7. Sūdzības iesniedzējs 2008. gada 19. augustā nosūtīja Komisijai vairākus papildu dokumentus un paziņoja, ka nepiekrīt revīzijas ziņojuma projekta secinājumiem. Tā norādīja, ka vēlas iesniegt trūkstošos dokumentus, un tādēļ lūdza pagarināt termiņu par trim mēnešiem, ko tā uzskatīja par nepieciešamu, lai sazinātos ar partnerorganizācijām. Sūdzības iesniedzējs arī

jautāja, vai algas aprēķini, ko MPG bija izdevusi par saviem partnerorganizāciju darbiniekiem projekta periodā, būtu pietiekami, vai tai būtu jāprasa attiecīgajām partnerorganizācijām iesniegt algas aprēķinus tieši Komisijai.

8. Komisija 2008. gada 12. septembrī nosūtīja sūdzības iesniedzējam pārskatītu revīzijas ziņojuma projektu, nemainot neattiecināmo izmaksu summu. Komisija noteica jaunu divu mēnešu termiņu, kas beigsies 2008. gada 12. novembrī un kura laikā sūdzības iesniedzējs varēja iesniegt savas piezīmes. Komisija arī norādīja, ka šo termiņu nevar atlikt vēl vairāk, jo “*bija jāievēro tās gada grafiks*”. Komisija piebilda: “*Nemot vērā Jūsu sākotnējos komentārus, jāpiemin, ka saskaņā ar dotācijas nolīguma 1.9. panta 1. punktu jums ir pienākums pēc Komisijas pieprasījuma nodrošināt apliecināšu dokumentu pieejamību, jo īpaši tos, kas nav pieejami uz vietas (algas izraksti vai algu saraksti, maksājumu apliecinājumi un rēķini). Deklarācijas par algu izmaksām saskaņā ar partnerības nolīgumiem tiek uzskatītas par nepietiekamām, lai pārbaudītu izdevumus [..].*”

9. Sūdzības iesniedzējs 2008. gada 7. novembrī iesniedza Komisijai papildu dokumentus [1] .

10. Pamatojoties uz sūdzības iesniedzēja iesniegtajiem jaunajiem pierādījumiem, Komisija pārskatīja savu revīzijas ziņojuma projektu un samazināja neattiecināmo izmaksu summu līdz EUR 220 086.59, kā rezultātā tika veikta finanšu korekcija EUR 138328 apmērā. Komisija 2009. gada 18. februārī nosūtīja sūdzības iesniedzējam galīgo revīzijas ziņojumu. Tajā bija iekļauts sīks skaidrojums par iemesliem, kāpēc daži no sūdzības iesniedzēja iesniegtajiem dokumentiem tika pieņemti, un daži tika uzskatīti par nepietiekamiem pierādījumiem par izdevumiem, kas saistīti ar projektu. Komisija, piemēram, norādīja, ka nav dokumentāru pierādījumu par 51 % no summām, kas deklarētas pozīcijā “Personāla izmaksas”. Vairumā gadījumu Komisija konstatēja, ka personāla izmaksas nav attiecināmas, pamatojoties uz “*trūkstošo algu sarakstu*” [2] .

11. Sūdzības iesniedzējs 2009. gada 25. februāra vēstulē apstrīdēja galīgā revīzijas ziņojuma rezultātus un pieprasīja tikšanos ar Komisiju. Tā norādīja, ka tā neuzskatīja, ka Komisija ir atbildējusi uz jautājumu, proti, sūdzības iesniedzēja 2008. gada 19. augusta vēstulē, proti, vai pietiek ar dažiem algas aprēķinu piemēriem, vai arī ir jāiesniedz visi attiecīgie algas aprēķini.

12. Komisija 2009. gada 16. martā atbildēja, ka tās 2008. gada 12. septembra vēstulē ir ietverta atbilde uz konkrēto jautājumu, ko sūdzības iesniedzējs uzdeva 2008. gada 19. augusta vēstulē. Komisija arī norādīja, ka, neraugoties uz termiņa pagarinājumu par diviem mēnešiem, sūdzības iesniedzējs nav varējis iesniegt trūkstošos dokumentus. Tāpēc Komisija uzskatīja, ka revīzija ir pabeigta, un revīzijas ziņojums, kas 2009. gada 18. februārī nosūtīts sūdzības iesniedzējam, ir galīgs.

13. Sūdzības iesniedzējs 2009. gada 27. martā vēlreiz pieprasīja tikšanos ar Komisiju, atkārtojot, ka iestāde joprojām nav atbildējusi uz 2008. gada 19. augusta vēstulē uzdoto jautājumu.

14. Komisija 2009. gada 27. maijā atbildēja, ka uz sūdzības iesniedzēja 2008. gada 19.

augusta konkrēto jautājumu atbildēja ar 2008. gada 12. septembra vēstuli. Iestāde arī atgādināja sūdzības iesniedzējam, ka 2009. gada 25. februāra vēstulē nebija ietverta nekāda jauna informācija, kas ļautu pārskatīt revīzijas secinājumus, un ka MPG jau ir dots pietiekami daudz laika dokumentācijas iesniegšanai.

15. Komisija 2009. gada 5. jūnija vēstulē paziņoja, ka tā nosūtīs sūdzības iesniedzējam iekasēšanas rīkojumu par summu EUR 138328.

16. Sūdzības iesniedzējs un Komisija 2009. gada 29. jūnijā tikās Briselē.

17. Pēc šīs sanāksmes 2009. gada 7. jūlijā sūdzības iesniedzējs nosūtīja Komisijai pieprasīto dokumentu kopijas. Pavadvēstulē sūdzības iesniedzējs rakstīja Komisijai:

“ Kā jūs minējāt sanāksmes laikā, kopš mūsu pēdējās saziņas ar revidentu 2009. gada 18. februārī mēs beidzot saņēmām lielāko daļu trūkstošo apliecinājošo dokumentu, kurus mēs steidzami pieprasījām no saviem partneriem vairākus mēnešus. Ņemot vērā kopējo summu, ko var piešķirt, pateicoties šiem jaunajiem dokumentiem, kuru vērtība pārsniedz EUR 130.000, mēs ļoti pateicamies Jūsu piekrišanai tos ņemt vērā ”.

18. Komisija 2009. gada 16. jūlija atbildē norādīja, ka tā ir analizējusi sūdzības iesniedzēja iesniegtos dokumentus, bet informēja to, ka dokumentus nevar pieņemt tik vēlā revīzijas procedūras posmā, jo tiem bija jābūt pieejamiem revīzijas laikā, kā paredzēts dotācijas nolīgumā. Tāpēc Komisija nolēma, ka secinājumi, ko iestāde izdarījusi no 2009. gada 18. februāra galīgā revīzijas ziņojuma, nav jāgroza.

19. Sūdzības iesniedzējs 2009. gada 31. jūlijā pieprasīja vēl vienu tikšanos ar Komisiju. Tā norādīja, ka ir bijis ļoti grūti iegūt pieprasītos dokumentus. Projektā bija iesaistītas “ 28 ” [3] organizācijas visā Eiropā, no kurām viena bija pārtraukusi uzņēmējdarbību, bet citas nespēja sniegt vajadzīgo informāciju. Daudziem no viņiem tā bija pirmā reize, kad viņi piedalījās šāda veida projektā. Tāpēc sūdzības iesniedzējs norādīja, ka tikšanās ar Komisiju “ palīdzētu saprast, kādi ir konkrēti noteikumi attiecībā uz revīziju un ko projekta vadītājs varētu darīt, lai palīdzētu partneriem sniegt vajadzīgo informāciju”.

20. Komisija 2009. gada 10. septembrī atbildēja, atkārtojot 2009. gada 27. maija vēstulē ietvertos argumentus.

21. 2009. gada 14. oktobrī Komisija izdeva iekasēšanas rīkojumu EUR 138328 apmērā.

22. Sūdzības iesniedzējs 2009. gada 21. oktobrī iesniedza sūdzību ombudam.

Par izmeklēšanas priekšmetu

23. Sūdzībā sūdzības iesniedzējs izvirzīja šādus apgalvojumus:

(1) Revīzijas pēcpārbaudes gaitā Komisija rīkojās netaisnīgi un

(2) Revīzijas procedūrā bija procesuāli trūkumi.

24. Sūdzības iesniedzējs iesniedza šādus apgalvojumus:

(1) Komisijai būtu jāizskata sūdzības iesniedzēja iesniegtie papildu dokumenti, un

(2) Komisijai būtu jānokārto atlikums un jāizdod kredītzīme.

25. Ombuds uzskatīja, ka nav pietiekama pamata iekļaut savā izmeklēšanā otro apgalvojumu, jo sūdzības iesniedzējs nesniedza nekādus pierādījumus, lai to pamatotu. Tādēļ viņš nolēma neiekļaut šo apgalvojumu savā izmeklēšanā, pamatojoties uz LESD 228. pantu [4], un attiecīgi informēja sūdzības iesniedzēju. Viņš uzsāka izmeklēšanu par sūdzības iesniedzēja pirmo apgalvojumu un diviem apgalvojumiem.

Izmeklēšana

26. Ombuds 2009. gada 21. decembrī lūdza Komisiju sniegt atzinumu līdz 2010. gada 31. martam.

27. Komisija 2010. gada 5. maijā nosūtīja atzinumu.

28. Ombuds nosūtīja Komisijas atzinumu sūdzības iesniedzējam ar uzaicinājumu izteikt apsvērumus, kas tika nosūtīts 2010. gada 30. jūnijā.

29. Pēc rūpīgas Komisijas atzinuma un sūdzības iesniedzēja apsvērumu izskatīšanas ombuds provizoriski konstatēja administratīvu kļūmi. Tādējādi saskaņā ar Statūtu 3. panta 5. punktu viņš 2011. gada 8. februārī iesniedza Komisijai mierizlīguma priekšlikumu.

30. Komisija 2011. gada 11. maija vēstulē pieņēma mierizlīguma priekšlikumu. Sūdzības iesniedzējam tika nosūtīta šīs vēstules kopija. Ar 2011. gada 13. maija e-pasta vēstuli sūdzības iesniedzējs informēja ombudu, ka viņš ir apmierināts ar Komisijas atbildi.

Ombuda analīze un provizoriskie secinājumi

A. Iespējama negodīga rīcība revīzijas pēcpārbaudes gaitā un attiecīgie apgalvojumi

Ombudam iesniegtie argumenti

31. Lai pamatotu savu apgalvojumu, sūdzības iesniedzējs izvirzīja šādus trīs argumentus:

(1) Pirmkārt, Komisija vēl vairāk nepagarināja termiņu un tādējādi ņēma vērā sūdzības iesniedzēja grūtības iegūt pieprasītos konfidencialos dokumentus no partnerorganizācijām.

(2) Otrkārt, Komisija neesot ņēmusi vērā dokumentāros pierādījumus, kurus sūdzības iesniedzējs galu galā iesniedza 2009. gada 7. jūlijā.

(3) Treškārt, pieprasījums atgūt EUR 138328 bija nesamērīgs, jo sūdzības iesniedzējs 2009. gada 7. jūlijā iesniedza Komisijai 94 % no pieprasītajiem dokumentiem.

32. Attiecībā uz pirmo argumentu Komisija savā atzinumā norādīja, ka visa dokumentācija bija jāiesniedz līdz projekta ziņojumu iesniegšanas datumam. Novēlota apliecinājošu dokumentu pieņemšana, proti, pēc pagarinātā termiņa, proti, 2008. gada 12. novembra, būtu *“pārkāpjot principu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret saņēmējiem saskaņā ar dotāciju programmu”*.

33. Dotācijas nolīgumā bija skaidri paredzēts, ka, lai visas izmaksas uzskatītu par attiecināmām, tās bija jāpamato ar atbilstošu dokumentāciju, kurai vajadzēja būt pieejamai jebkurā laikā, nevis tikai revīzijām. II pants. Dotācijas nolīguma 14.1. punktā bija noteikts, ka pasākuma attiecināmajām izmaksām jābūt *“identificējamām un pārbaudāmām”*. II pants. Dotācijas nolīguma 19.2. punktā ir skaidri paredzēts, ka *“saņēmējs piecus gadus no atlikuma maksājuma dienas glabā Komisijas rīcībā visus dokumentu oriģinālus, jo īpaši grāmatvedības un nodokļu uzskaiti, vai — izņēmuma un pienācīgi pamatotos gadījumos — apliecinātas oriģinālo dokumentu kopijas, kas attiecas uz nolīgumu [..]”*. Dotācijas nolīgumā arī bija paredzēts, ka revīziju var veikt līdz *“... pieciem gadiem no atlikuma maksājuma dienas un ka šajā laikposmā glabā apliecinājošos dokumentus”*.

34. Tomēr revidenti konstatēja, ka trūkst šādu dokumentu: I) visu izdevumu virsgrāmatu; (II) pierādījums par pārskaitījumiem partnerorganizācijām (izmaksu pārskatā norādītās summas pilnībā neatbilda summām, kas norādītas bankas izrakstos); III) pietiekami apliecinājoši dokumenti par personāla izmaksām (algas vai algas) un dienas naudu (apliecinājums par maksājumu); (IV) pietiekami apliecinājoši dokumenti ceļa izdevumiem (biļetes vai iekāpšanas kartes).

35. Komisija norādīja, ka pēc sūdzības iesniedzēja lūguma tā tam piešķīra *dāsnu* termiņu trūkstošo dokumentu iesniegšanai, proti, pagarinot to no 2008. gada 11. augusta līdz 2008. gada 12. novembrim. Turklāt 2008. gada 12. septembra vēstulē, kurā tika piešķirts termiņa pagarinājums, Komisija informēja sūdzības iesniedzēju, ka *„atlīdzināmus var uzskatīt tikai par izdevumiem, par kuriem ir pieejami pienācīgi apliecinājoši dokumenti (jo īpaši algas izraksti par personāla izmaksām)”*.

36. Lai gan sūdzības iesniedzēja 2008. gada 7. novembra vēstulē bija ietverti daži papildu dokumenti, Komisija uzskatīja, ka no minētās vēstules nav skaidrs, ka no partnerorganizācijām varētu iegūt vairāk dokumentu vai ka ir radušās grūtības šādu dokumentu vākšanā. Sūdzības iesniedzējs minētajā vēstulē tikai norādīja, ka: *“Mēs arī sazināsimies ar partneriem un lūgsim*

algas aprēķinus, kad vien tie būs pieejami ". Turklāt iesniegtie papildu dokumenti attiecās uz gandrīz visām partnerorganizācijām, kas noveda pie pārliecības, ka sūdzības iesniedzējam ir izdevies sazināties ar gandrīz visām partnerorganizācijām un savākt dažus apliecinošus dokumentus par "*Personāla izmaksām*", "*Projekta personāla ceļa un uzturēšanās izdevumiem*" un "*konferencēm un semināriem*".

37. Iepriekš minēto iemeslu dēļ papildu dokumentus, ko sūdzības iesniedzējs iesniedza 2008. gada 7. novembrī, Komisija uzskatīja par pilnīgi galīgiem un izmantoja par pamatu galīgajam revīzijas ziņojumam, ko sūdzības iesniedzējam nosūtīja 2009. gada 18. februārī.

38. Komisija secināja, ka tikai procedūras pēdējā posmā sūdzības iesniedzējs minēja grūtības iegūt pieprasīto informāciju.

39. Attiecībā uz otro argumentu Komisija norādīja, ka sūdzības iesniedzējs iesniedza galīgos dokumentus pārāk vēlu un "*pēc savas iniciatīvas*".

40. Attiecībā uz trešo argumentu Komisija atgādināja, ka summa EUR 138328 apmērā precīzi atbilda izmaksām, kuras nevarēja uzskatīt par attiecināmām, jo tās netika laikus pamatotas ar atbilstošiem apliecinošiem dokumentiem, kas vairumā gadījumu būtu algas aprēķini. Tāpēc Komisija uzskata, ka atgūšanas rīkojuma summa nebija nesamērīga.

41. Attiecībā uz sūdzības iesniedzēja apgalvojumiem Komisija norādīja, ka tā uzskata, ka lēmums neņemt vērā sūdzības iesniedzēja iesniegtos papildu dokumentus ir pamatots. Tādējādi Komisija uzskata, ka pēc revīzijas nebija vajadzības pārskatīt dotācijas galīgo summu vai izsniegt kredītnotu.

42. Sūdzības iesniedzējs savos apsvērumos apgalvoja, ka, lai gan pārbaudes laikā nebija pieejami algas aprēķini par partnerorganizāciju personālu, maksājumu aprēķini par MPG darbiniekiem, kuri piedalījās projektā, bija viens no apliecinošajiem dokumentiem. Sūdzības iesniedzējs uzsvēra, ka pārbaudes laikā nebija nekādu norāžu, ka algas aprēķinu nepieejamība būtu būtisks šķērslis, lai saņemtu apstiprinājumu finanšu pārskatam par projektu.

43. Sūdzības iesniedzējs arī norādīja, ka visos gados, kad tas bija strādājis pie Komisijas uzdevumā īstenotajiem projektiem, darba laika uzskaites lapas, kas ir dokumenti, kas pamato Komisijas pieprasītos ar algu saistītos izdevumus, vienmēr tika pieņemtas kā pietiekams izdevumu pierādījums. Turklāt tā uzsvēra, ka algas aprēķini ir konfidenciāli dokumenti, jo tie attiecas uz cilvēku privāto dzīvi. Sūdzības iesniedzējs norādīja, ka tas neglabā sīku informāciju par partnerorganizāciju nodarbināto darbinieku algu sarakstiem vai algas aprēķiniem, jo uzskatīja, ka tam nav tiesību pārkāpt šo personu tiesības uz konfidencialitāti, glabājot sensitīvus un personiskus dokumentus.

44. Tomēr, kad sūdzības iesniedzējs saņēma 2008. gada 11. augusta revīzijas ziņojuma projektu, tas bija ļoti garš, lai saņemtu algas aprēķinus par partnerorganizāciju personālu. Daudzie šķēršļi, ar kuriem sūdzības iesniedzējam nācās saskarties, lai iegūtu šo personīgo un konfidenciālo dokumentu kopijas (kuru izpaušana neatļautām trešām personām daudzās valstīs

ir nelikumīga), skaidri parādīja, ka Komisijas piešķirtais divu mēnešu pagarinājums (no 2008. gada 12. septembra līdz 2008. gada 12. novembrim) bija ārkārtīgi nepietiekams.

45. Sūdzības iesniedzējs vērsa uzmanību uz to, ka Komisija uzskatīja šo divu mēnešu pagarinājumu par “*labvēlīgu*” piedāvājumu un ka tā ir atteikusies piešķirt jebkādu turpmāku pagarinājumu, lai gan nebija noteikumu, ka nevar piešķirt vairāk kā vienu pagarinājumu.

46. Ņemot vērā sūdzības iesniedzēja daudzos “aicinājumus uz sanāksmi”, lai personīgi izskaidrotu situāciju, Komisija beidzot piekrita tikties ar sūdzības iesniedzēju. 2009. gada 29. jūnijā tika organizēta sanāksme, kuras laikā sūdzības iesniedzējs informēja Komisiju, ka i) tam beidzot ir izdevies savākt lielāko daļu trūkstošo dokumentu “*dažus mēnešus agrāk*” un ii) “*faktiski [MPG] 2009. gada februārī jau varēja sagatavot lielāko daļu pieprasītās algas [slips], bet [MPG] nevarēja sazināties ne ar vienu atbildīgo sarunu biedru.*”. Sūdzības iesniedzējs arī norādīja, ka šajā sanāksmē Komisijas pārstāvis ieteica tai “*nosūtīt viņam šos dokumentus, ko [sūdzības iesniedzējs] izdarīja 7. jūlijā.*”.

47. Sūdzības iesniedzēja apsvērumiem bija pievienotas šādu dokumentu kopijas: I) e-pasta vēstuli, kas datēta ar 2004. gada 20. janvāri, kurā viens no MPG ekspertiem paziņoja, ka ir sazinājies ar saviem grāmatvežiem un ir informēts, ka viņi “*nepaziņo algas izrakstus trešdaļām*”; II) Beļģijas partnerorganizācijas vēstuli, kas datēta ar 2004. gada 2. februāri, kurā tā norādīja, ka “*Komisijai ir jāiesniedz apliecināšie dokumenti*”, un iii) partnerorganizācijas 2008. gada 24. oktobra atbildi uz sūdzības iesniedzēja 2008. gada 26. septembra vēstuli, kurai pievienoti četri viena minētā eksperta algas aprēķini par laikposmu no 2004. gada 31. maija līdz 2005. gada 30. aprīlim. Šajā vēstulē tika izteikts šāds paziņojums: “*Sekojoš uz leju algas izslīdēšanu nozīmē iet cauri dokumentiem, kas glabājas garāžā, un tas bija diezgan uzdevums!*”

Ombuda sākotnējais novērtējums, kas noved pie mierizlīguma priekšlikuma

48. Sākumā ombuds atgādināja, ka atgūtā summa EUR 138328 apmērā atbilda izmaksām, kuras nevarēja uzskatīt par attiecināmām, jo tās nebija pamatotas ar atbilstošiem apliecinājošiem dokumentiem, vairumā gadījumu — partnerorganizāciju izdotie personāla algas aprēķini (turpmāk tekstā — “*attiecīgie algas aprēķini*”). Ombuds saprata, ka šīs summas atgūšana, kas tika konstatēta revīzijas rezultātā, tika apstrīdēta.

49. Turklāt ombuds norādīja, ka dotācijas nolīguma vispārīgo noteikumu II.14.2. pantā ir paredzēts, ka attiecināmās tiešās izmaksas ir “*pasākumam piesaistītā personāla izmaksas, kas ietver faktiskās algas*”. Tomēr dotācijas nolīgumā nebija noteikuma, kurā būtu precizēts, ka algas aprēķins noteikti ir vienīgais pierādījums iepriekš minētajiem izdevumiem. Dotācijas nolīguma I.4.3. pants “*Atlikuma maksājums*” attiecas tikai uz “*apstiprinātajiem dokumentiem*”.

[5]

50. Ombuds arī norādīja, ka Komisijas 2006. gada 31. jūlija dokumentā *Fiche de control*, kas pievienots Komisijas 2006. gada 17. augusta lēmumam par galīgo maksājumu, algas aprēķini ir

minēti kā apliecināši dokumenti. Komisija *Fiche de control* dokumentā par Apvienotās Karalistes koordinatora un Apvienotās Karalistes konferences organizatora izmaksām sniedza šādus komentārus: “ *legūtās darba laika uzskaites lapas, bet ne algas izraksta kopija un šai personai (nevis sūdzības iesniedzēja darbiniekiem) izmaksātais maksājums — sniedziet informāciju par to, kā ir aprēķinātas dienas likmes* ”.

51. Izņemot iepriekš minēto piemēru par to, kā tika aprēķinātas izmaksas Apvienotās Karalistes koordinatoram un Apvienotās Karalistes konferences organizatoram, Komisija acīmredzot, zinot, ka dažos gadījumos nebija pieejami algas aprēķini, tomēr samaksāja personāla izmaksu atlikumu, pamatojoties uz “ *deklarācijām* ” (iespējams, *deklarācijām par algu izmaksām saskaņā ar partnerības nolīgumiem* [6]) un citos gadījumos, pamatojoties uz darba laika uzskaites lapu kopijām.

52. Ņemot vērā iepriekš minēto, nešķiet, ka attiecīgo algas aprēķinu nepieejamība projekta dokumentācijā būtu pretrunā dotācijas nolīgumam.

53. Ombuds saprata sūdzības iesniedzēja argumentu, ka tam kā tāda projekta vadītājam, kurā iesaistītas vairāk nekā 20 dažādas partnerorganizācijas no vairākām ES valstīm, bija grūti izgūt tādu ekspertu algas aprēķinu oriģinālus vai kopijas, kurus tieši neiesaistīja nevis MPG, bet partnerorganizācijas. Ombuds arī uzskatīja, ka ir pamatoti pieņemt, ka šādas grūtības nenovēršami palielinās laika gaitā. Šķiet, ka tas faktiski notika, jo sūdzības iesniedzējs nevarēja izpildīt Komisijas 2007. gada 10. septembra pieprasījumu, proti, nodot visus attiecīgos algas aprēķinus revīzijas laikā, kas bija paredzēta tikai sešas nedēļas vēlāk, proti, 2007. gada 24. oktobrī.

54. Kad 2008. gada 11. augustā sūdzības iesniedzējs tika informēts par reidentu konstatējumu, ka dažas izmaksas nav attiecināmas algas aprēķinu trūkuma dēļ, tas pielika visas iespējamās pūles, lai iegūtu algas aprēķinus. Komisija piekrita gaidīt vēl divus (faktiski trīs) mēnešus, proti, līdz 2008. gada 12. novembrim attiecībā uz attiecīgajiem dokumentiem. Tomēr sūdzības iesniedzējs uzskata, ka divu mēnešu termiņa pagarinājums nebija pietiekams, lai tas varētu laikus iegūt attiecīgos dokumentus, un uzskatīja, ka Komisija rīkojās negodīgi, atsakoties piešķirt turpmāku termiņa pagarinājumu. Turklāt sūdzības iesniedzējs uzskatīja, ka Komisija nav atbildējusi uz tās jautājumu par to, vai “*pietiek ar vienu piemēru algas izrakstam, kas izsniegts projekta laikā, vai arī ir jāiesniedz algas izraksti, kas aptver visu periodu*”.

55. Ombuds 2008. gada 12. septembra vēstulē pauda nožēlu, ka Komisija nav sniegusi sūdzības iesniedzējam skaidru atbildi. Ombuds nepiekrīt Komisijas viedoklim, ka šāds 2008. gada 12. septembra vēstulē paustais paziņojums ir skaidra atbilde uz sūdzības iesniedzēja jautājumu: “[..] *saskaņā ar dotācijas nolīguma 1.9. panta 1. punktu jums ir pienākums nodrošināt, ka pēc Komisijas pieprasījuma ir pieejami apliecināšie dokumenti, jo īpaši tie, kas nav pieejami uz vietas (algas izraksti vai algas aprēķini, maksājumu apliecinājumi un rēķini). Deklarācijas par algu izmaksām saskaņā ar partnerības nolīgumiem tiek uzskatītas par nepietiekamām, lai pārbaudītu izdevumus* ”.

56. Tomēr ombuds nevarēja izslēgt, ka, ja sūdzības iesniedzējs būtu skaidri informējis Komisiju

par grūtībām saņemt algas aprēķinus, pirms Komisija pieņēma 2009. gada 18. februāra galīgo revīzijas ziņojumu, iestāde patiešām būtu piekritusi termiņa pagarināšanai. Tomēr sūdzības iesniedzējs to attiecīgajā laikā nedarīja. Sūdzības iesniedzējs savos paziņojumos ar Komisiju līdz 2009. gada 31. jūlijam nesniedza nekādu skaidru atsauci un nepieprasīja termiņa pagarinājumu. Savā 2008. gada 19. augusta vēstulē Komisijai sūdzības iesniedzējs tikai norādīja, ka "mākslinieciskās darbības netiek *noslēgtas, pamatojoties uz pierādījumiem par algas izrakstiem, kurus daudzas organizācijas/personas uzskata par privātu informāciju. Partneru iesniegtos dokumentus var darīt pieejamus. Mēs arī atgriezīsimies pie partneriem un lūgšim algas aprēķinus, kad vien tie būs pieejami.*" [7]

57. Šajā sakarā ombuds arī norādīja, ka sūdzības iesniedzējs vairākkārt ir pieprasījis tikšanos ar Komisiju, lai apspriestu grūtības, kas tam radušās, saņemot algas aprēķinus no partnerorganizācijām. Tās lūgumi bija nesekmīgi līdz 2009. gada 29. jūnijam. Tomēr ombuds nesaprot, kāpēc sūdzības iesniedzējs nav iesniedzis Komisijai skaidru un rakstisku paziņojumu par šīm grūtībām.

56. Ņemot vērā iepriekš minēto, ombuds nevarēja piekrist sūdzības iesniedzēja *pirmajam argumentam*, ka Komisija rīkojās negodīgi, atkārtoti nepagarinot termiņu, tādējādi neņemot vērā grūtības, ar kurām sūdzības iesniedzējs saskārās, iegūstot pieprasītos konfidencialos dokumentus no partnerorganizācijām.

57. Pēc tam ombuds izskatīja sūdzības iesniedzēja *otro argumentu*, proti, ka Komisija netaisnīgi noraidīja dokumentus, kurus sūdzības iesniedzējs galu galā varēja iesniegt 2009. gada 7. jūlijā.

58. Pirmkārt, ombuds atzīmēja sūdzības iesniedzēja un Komisijas atšķirīgos viedokļus par 2009. gada 29. jūnija sanāksmē, kas notika pirms dokumentu iesniegšanas, teikto. Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka Komisija šajā sanāksmē ieteica tai iesniegt prasītos dokumentus. Tomēr Komisija norādīja, ka sūdzības iesniedzējs iesniedza dokumentus "*pēc savas iniciatīvas*". Ombuds neuzskatīja par nepieciešamu veikt papildu izmeklēšanu, lai izlemtu, kura notikumu versija ir pareiza, jo neatkarīgi no sanāksmes laikā teiktā Komisija, šķiet, ir analizējusi minētos dokumentus. Komisija 2009. gada 16. jūlija vēstulē sūdzības iesniedzējam norādīja: "*Komisija ir pabeigusi saņemtās informācijas analīzi ar Jūsu 2009. gada 7. jūlija vēstuli.*" Ombuds uzskata, ka, analizējot dokumentus, neraugoties uz to novēlotu iesniegšanu, nav šaubu, ka Komisija rīkojās godīgi.

59. Ja sūdzības iesniedzēja iesniegtie dokumenti patiešām tika analizēti, ombuds nesaprata, kāpēc Komisija *nav* pamatojusi savu 2009. gada 16. jūlija lēmumu (proti, ka 2009. gada 18. februāra galīgais revīzijas ziņojums nav jāgroza), atsaucoties uz šo analīzi, nevis tikai norādot, ka dokumenti tika iesniegti pārāk vēlu. Tā nebija konsekventa administratīvā rīcība.

60. Ņemot vērā iepriekš minēto, ombuds, pamatojoties uz sūdzības iesniedzēja 2009. gada 7. jūlijā iesniegtajiem dokumentiem, aicināja Komisiju paskaidrot, kāpēc iestādes 2009. gada 18. februāra revīzijas ziņojumā izdarītos secinājumus var vai nevar grozīt. Šāds skaidrojums palīdzētu ombudam izlemt, vai Komisija rīkojās saprātīgi attiecībā uz sūdzības iesniedzēja *trešo*

argumentu, kas attiecās uz Komisijas atgūšanas samērīgumu.

61. Ņemot vērā iepriekš minēto, ombuds saskaņā ar Eiropas Ombuda statūtu 3. panta 5. punktu iesniedza šādu atbilstošu mierizlīguma priekšlikumu.

“ Ņemot vērā ombuda konstatējumus, Komisija, pamatojoties uz sūdzības iesniedzēja 2009. gada 7. jūlijā iesniegtajiem dokumentiem, varētu apsvērt iespēju sniegt paskaidrojumu par to, kāpēc iestādes secinājumus, kas izdarīti no 2009. gada 18. februāra revīzijas ziņojuma, var vai nevar grozīt. ”

Ombudam iesniegtie argumenti pēc mierizlīguma priekšlikuma

62. Savā atbildē Komisija pieņēma ombuda priekšlikumu par mierizlīgumu.

63. Komisija norādīja, ka “pārdomās” tā atzina, ka tās atteikumu pieņemt papildu informāciju tikai tāpēc, ka tā tika iesniegta pārāk vēlu, var uzskatīt par nesamērīgu. Komisija norādīja, ka tādējādi tā ir gatava pabeigt iesniegtās informācijas analīzi un pārbaudīt iesniegto dokumentu atbilstību.

64. Komisija norādīja, ka pēc tam, kad tā būs pabeigusi sūdzības iesniedzēja sniegtās informācijas analīzi, tā informēs prasītāju par summu, kas uzskatāma par atbilstīgu, un ka tā rezultātā Komisija varētu veikt maksājumu sūdzības iesniedzējam.

65. Sūdzības iesniedzējs informēja ombuda dienestus, ka ir apmierināts ar Komisijas atbildi uz mierizlīguma priekšlikumu. Sūdzības iesniedzējs bija gandarīts, ka Komisija piekrita izskatīt visus tā iesniegtos dokumentus. Tā pateicās ombudam par viņa centieniem un pacietību. Sūdzības iesniedzējs norādīja, ka būtu pateicīgs, ja Komisija to informētu par datumu, kurā tā plāno pabeigt dokumentu novērtējumu, un cer, ka šāds datums būs nākamo divu mēnešu laikā.

B. Secinājumi

Pamatojoties uz izmeklēšanu par šo sūdzību, ombuds slēdz to ar šādu secinājumu:

Sūdzības iesniedzējs ir pilnībā apmierināts ar draudzīgu risinājumu.

Sūdzības iesniedzējs un Komisija tiks informēti par šo lēmumu.

Papildu piezīme

Komisija varētu apsvērt iespēju tieši informēt sūdzības iesniedzēju par datumu, kurā tā

plāno pabeigt savu iesniegto dokumentu novērtējumu. Ombuds cer, ka šāds datums būs divu mēnešu laikā no dienas, kad pieņemts lēmums izbeigt izmeklēšanu attiecībā uz šo sūdzību.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Strasbūrā, 2011. gada 7. jūnijā

[1] Šis īsais burts ir šāds: *“Atsaucoties uz Jūsu 2008. gada 11. augusta un 12. septembra vēstulēm, pielikumā ir pievienoti mūsu komentāri, paskaidrojumi, maksājumu apliecinājumi un citi dokumenti, kas pamato izdevumus, kuri radušies saistībā ar šo projektu un kuri Jūsu 2008. gada augusta revīzijas ziņojumā tika uzskatīti par neatbilstīgiem. Mēs ceram, ka esam jums snieguši apmierinošas atbildes uz jūsu jautājumiem”*. Iepriekš minētie pielikumi kopā ar sūdzību netika iesniegti ombudam.

[2] Skatīt attiecīgos izvilkumus no Komisijas 2009. gada 18. februāra vēstules: *“Summa EUR 7398 apmērā (A1 postenis) attiecībā uz [projekta vadītāju] tika uzskatīta par neatbilstošu. Summa EUR 2565, 45 (postenis A3) apmērā nav attiecināma, jo pastāv atšķirības starp algu sarakstu un izmaksu deklarācijām. Atbalsta saņēmēja aplēstās izmaksas, pamatojoties uz 2004. gada janvāri, pārsniedz faktiskās izmaksas, kas norādītas algu sarakstā par projekta periodu; tāpēc šie izdevumi joprojām nav attiecināmi. Punktos A6-A14 un A16-A33 revīzijas ziņojuma projektā uzskata par neattiecināmiem, jo apliecinošie dokumenti netika iesniegti”*.

[3] Savos apsvērumos sūdzības iesniedzējs atsaucās uz 20 organizācijām.

[4] Līguma par Eiropas Savienības darbību 228. pants ir formulēts šādi:

“Saskaņā ar saviem pienākumiem ombuds veic izmeklēšanu, ko viņš uzskata par pamatotu [..].”

[5] Dotācijas nolīguma I.4.3. pants ir formulēts šādi: *Atlikuma maksājuma pieprasījumam pievieno II.15. pantā norādītos galīgos tehniskās un finansiālās īstenošanas ziņojumus. Komisijai ir 45 dienas, lai apstiprinātu vai noraidītu attiecīgos dokumentus vai pieprasītu papildu apliecinošos dokumentus vai informāciju saskaņā ar II.15.4. pantā noteikto procedūru. Šādā gadījumā saņēmējam ir 30 dienas, lai iesniegtu pieprasīto papildu informāciju vai jaunos dokumentus. Maksājumu, kas atbilst dotācijas atlikumam, kas noteikts saskaņā ar II.17. pantu, saņēmējam izmaksā 45 dienu laikā pēc tam, kad Komisija ir apstiprinājusi dokumentus, kas pievienoti atlikuma maksājuma pieprasījumam.*

[6] Skatīt Komisijas 2008. gada 12. septembra vēstuli: *“Ņemot vērā Jūsu sākotnējos komentārus, jāpiemin, ka saskaņā ar dotācijas nolīguma 1.9. panta 1. punktu jums ir pienākums pēc Komisijas pieprasījuma nodrošināt apliecinošu dokumentu pieejamību, jo īpaši uz vietas (algas izraksti vai algu saraksti, maksājumu apliecinājumi un rēķini). Deklarācijas par algu izmaksām saskaņā ar partnerības nolīgumiem tiek uzskatītas par nepietiekamām, lai*

pārbaudītu izdevumus. *Dienas nauda ir jāpierāda, ka ceļotājs ir saņēmis summu, lai būtu nepieciešams atbilstošs maksājuma apliecinājums (bankas pārskaitījums vai skaidras naudas kvīts).* " (Emphasis pievienots).

[7] Nākamajā 2008. gada 7. novembra vēstulē sūdzības iesniedzējs norādīja tikai šādu informāciju: " Atsaucoties uz Jūsu 2008. gada 11. augusta un 2008. gada 12. septembra vēstulēm, pielikumā ir pievienoti mūsu komentāri, paskaidrojumi, maksājumu apliecinājumi un citi dokumenti, kas pamato izdevumus, kuri radušies saistībā ar šo projektu un kuri mūsu 2008. gada augusta revīzijas ziņojumā tika uzskatīti par neatbilstīgiem. Mēs ceram, ka esam jums snieguši apmierinošas atbildes uz jūsu jautājumiem ".